

Školitelský posudek na bakalářskou práci Jakuba Pawlika „Podmínky změn relokačního chování u kompetičně dominantního koprofágního brouka (*Heliocopris japetus* Klug, 1855)“

Kubu, podobně jako Ondru Váchu, jsem po jednom semestru jeho výuky (v prvním ročníku jejich studia), oslovil, zda by se nechtěl zapojit do našeho výzkumu hmyzu, který by široká veřejnost nepovažovala za žádoucí jako domácí mazlíčky. Protože souhlasil, rovnou jsem navrhnul možnost získat data k bakalářské práci v Jižní Africe, jelikož čím víc rukou na stejný počet kýblů, tím méně se musíme jako školitel a konzultant (Mgr. Tomáš Zítek) angažovat (už máme své 4 tuny za sebou). Kuba tedy vyrazil vstříc hezcímu koprofilnímu hmyzu, levnějšímu hovězímu masu a nabídkám k sňatku od Búrských farmářek, když vyšla najevo jeho zručnost při zacházení s loveckými zbraněmi (připisováno intensivnímu kybernetickému tréninku).

Kuba měl během své práce prozkoumat zajímavý fenomén, kdy kompetičně nejsilnější brouk provádí mimo své běžné tunelářské (zde míněno v pozitivním slova smyslu) relokační aktivity ještě valící relokaci trusu, která se obecně, do dopsání článků z naší předchozí výpravy, považuje za kompetičně nejdominantnější relokaci trusu (tj. nejdominantnější brouk se stává ještě dominantnějším, česky řečeno „overkill“). Nakonec se ukázalo, že tento brouk válí především v období žíru, aby se vyhnul vnitrodruhové kompetici (zatímco při rozmnožování by měl normálně provádět tunelování (opět míněno pozitivně)). Toto krásně navazuje na jednu předchozí práci, kde byl podobný jev sledován u primárně válejšího brouka.

U Kubu jsem, jako v jediném případě, neselhal v mém novém předsevzetí, že Bc. projekt by měl být studentem zvládnutelný bez větší podpory zvenčí. Kuba celý projekt v terénu prakticky udělal sám, s občasnou pomocí kolegy Ondry a mými, asi dvěma asistencemi. Zároveň jsem hned od začátku opět nechal celý management projektu na Kubovi a ten se ho zhostil na jedničku. Na tomto místě se však musím i přiznat, že po dvou večerech práce s Kubou bych hlavou omlátil omítku naší dřevěné chýše (kdyby nějakou měla), jak jsem mohl JÁ vymyslet tak pohodový projekt a nedělat ho sám... Mimo to se Kuba angažoval i na dalších projektech, které náš tým realizoval (díky čemuž se podílí na 3-4 publikacích). Se statistickým zpracováním dat jsem Kubovi pomáhal už vydatněji, opět za vysvětlení všech metod a postupů. Psaní textu bylo plně v Kubově režii, přičemž mi způsobil značný školitelský šok. Už jsem viděl leccos, ale aby první verze textu bylo 18 stran teoretického úvodu, kde jsem po třetí straně neměl potřebu kliknout na „vložit komentář“, to jsem opravdu ještě nezažil. Ani zbytek textu mě naprosto nezklamal a výsledná rešerše a vlastní praktická práce patří k nejlepším (v poměru věk/výkon) co jsem kdy viděl.

Abych tedy shrnul Kubovo působení během jeho bakalářského studia; absolvoval oficiálně 3 měsíční stáž na zahraniční universitě (University of Pretoria, pod supervizí prof. Catherine Sole), získal data publikovatelná v časopise s IF (s možností Q1, když zahrajeme karty správně), své výsledky prezentoval formou přednášky na studentské konferenci Zoologické dny 2020 a napsal, dle mého názoru, naprosto excelentní práci.

Práci s radostí doporučuji k obhajobě a doufám, že Kuba neuteče „na vědecky lepší“. Bez ironie práci hodnotím jako „GG“.